سرمقاله

ثبت ملکیت ها، گامی موثر در ثبات و حاکمیت دولت

محمدرضا هویدا

مشـــکل زمین و مالکیت زمین در افغانستان قصه دراز و تاریخی دارد. از حاکمیت پادشـــاهان که زمین های مردم را به دلخواه می ستاندند و می سپردند تا حکومت های کمونیستی که زمین های مالکان گرفته و به دیگران توزیع می نمودند، تا حکومت مجاهدین و بعد از آنها که غاصبان، زمین های دولتی و شخصی را می گرفتند و بر سر آنها شهرک، بلند منزل، مارکیت و قصر می ساختند. هیچ یک از دولت های افغانســـتان نیز با ایـــن موضوع به جدیت و به صورت قانونی برخورد نکرده اند. در حالی که دادگاه ها و محاکم افغانســـتان مملو از قضایا و دعاوی مالکیت اراضی است، و مردم افغانستان به شدت با تبعات این موضوع درگیر هستند، اما کاری که عملا برای رهایی از این بحران مفید باشـــد، روی دست گرفته نشـــده است. معضل زمین در افغانســـتان را از اینکه ۸۰ درصد ملکیت ها در دهات و ۷۰ درصد ملکیت ها در شهرها غیر رسمی اســـت می توان درک کرد و دریافت کـــه این معضل چه تاثیرات مخربی بر نظم اجتماعی، رشـــد اقتصادی، تامین امنیت، فاصله میان دولت و مردم، بیکاری و عواید ملی داشته است.

بحث زمین در افغانســـتان، به عنوان یک بحث ملی و از اولویت های دولت وحدت ملی مطرح شـــد. ایـــن بحث اکنون وارد عمل شـــده و دولت تصمیم گرفته است تا زمین های کشور را از حالت بی سرنوشتی بیرون کرده و دارای اسناد قانونی بسازد. این طرح در صورت عملی شـــدن به یکی از بزرگترین مشکلات افغانستان که مطمینا ریشه بسیاری از مشکلات دیگر از جمله فساد اداری، ناامنی و بی ثباتی اســـت، پایان خواهد بخشـــید. در چند سال گذشته، تصویر ناخوشایندی از ســـاخته شدن نواحی پلانی که با رشـــوه ستانی نواحی شـــاروالی و حوزه های پولیس همراه بود، چهره زشـــتی از حقیقت پنهان فساد اداری کلان در دولت افغانستان را به نمایش گذاشت. این امر از یک سو از شکل گیری شهرهای معیاری و مطابق با استندردهای ملی جلوگیری کرد و از ســـوی دیگر باعث به وجود آمدن مافیای زمین در کشور شد که نتیجه آن را در قالب ده ها شهرک غیر قانونی در کشور می توان مشاهده کرد.

ملکیت زمین و مشـــکلات مربوط به اسناد مالکیت در افغانستان بحث غصب زمین را به شدت مطرح ساخته است. غصب زمین در حکومت دو دوره ریاست جمهوری گذشته شدت بیشتری یافت، از یک سو، موج جدیدی از مهاجرین به کشور بازگشتند و از سوی دیگر با ورود موسســـات و انجوهای خارجی به افغانستان قیمت های منازل و دفاتر سیر صعودی به خود گرفتند که غصب زمین را بیشتر شدت بخشید. در عین حال، ضعف دولت مرکزی همزمان با فساد اداری گسترده و مشکلات باقی مانده از نزدیک به سی سال جنگ، توان دولت را در مبارزه با پدید غصب زمین کمتر ساخت. البته نبود اراده لازم مبنی بر مبارزه با فساد اداری را نیز نمی توان از دیده دور انگاشت.

موضـــوع دیگری که باید در این بحث مورد نظر داشـــت، تثبیت حاکمیت دولت اســـت. به هر میزانی که دولت افغانستان زمین ها و اراضی کشـــور را دارای شناسنامه و سند بسازد به همان میزان حاکمیت کشور تثبیت شده و استحکام خواهد یافت. همان گونه که در حالت فعلی دولت در بســـیاری از ولسوالی های نزدیک نیز نمی تواند به ارایه خدمات رفاهی بپردازد و یا از غصب زمین های دولتی جلوگیری نماید.

دولت افغانستان باید از مرحله کارهای شعاری و تبلیغاتی بیرون شـــود و زمینه های اساسی رشد و پیشرفت در افغانستان را پایه گذاری نماید.

نکته قابل ذکر در پایان این است که همکاری و همت مردم شرط اساسی موفقیت تمام پروســـه ها و پروژه های ملی است. بدون همکاری و حمایت مردم هیچ پروســـه ای به پایان نخواهد رسید. تنها حمایت و همکاری مردم و جامعه مدنی و نهادهای دیگر است که می تواند چنین پروسه ای را با موفقیت همراه سازد.

تنش میان هند و پاکستان و تأثیر آن بر اوضاع افغانستان

رحیم حمیدی

روز پنج شنبه، هند عملیاتی را در خاک کشمیر زیر اداره پاکستان به منظور هدف قرار دادن شورشـــیان و تروریستان راه اندازی نموده اســـت. هند ادعا دارد که شورشیان مستقر در کشـــمیر زیر اداره پاکســـتان چندی پیش بر پاسگاه پلیس هند حمله نموده است. تنش میان این دو کشور در کشمیر همچنان ادامه دارد. برای حل تنش سفیر پاکستان در سازمان ملل متحد از بان کی مون خواهان میانجیگری شده اســـت. بان کی مون نیز درخواست سفیر پاکســـتان را پذیرفته است. تنش میان هند و پاکســـتان بر امنیت منطقه جنوب آســـیا دارد. با توجه به سیاست عمق استراتژیک پاکســـتان و سیاست گسترش عمق استراتژیک هند می توان گفت که تنـــش میان این دو کشـــور بر امنیت منطقه آســـیای مرکزی نیز تأثیر بســـزای دارد. با این حال، افغانستان از جمله کشورهای است که بیشترین آسیب را از تنش میان این دو کشـــور می بیند. در نوشتار کنونی سعی می کنم این مهم را به بررسی بگیریم. در نهایت نگاهی به سیاســـت خارجی افغانستان در قبال این مسئله بیاندازم.

از زمان اســـتقلال هند و شـــکل گیری پاکســـتان این دو کشـــور بر سر کشمیر با همدیگر اختلاف داشـــته است. این دو کشـــور ســـه بار به خاطر اختلافات خود وارد جنگ شده اند. در سال های اخیر با وجود لاینحل ماندن اختلافات اما، تنش ها منجر به منازعه مســـلحانه در سطح گسترده میان دو کشـــور نشده است. نه هند تمایل به آتش گشـــودن و گسترش دامنه منازعه داشـــته است و نه پاکستان تمایل به افزایش از خود نشان داده است. هسته‌ای بودن دو کشور باعث شده است که دو طرف بر طبل جنگ مســـلحانه و گســـترش دامنه منازعه نکوبد. در واقع، سلاح هسته‌ای دو کشور به عنوان عامل بازدارنده میان این دو کشور عمل نموده است. با این حال، منازعه این دو کشور به شـــکل جنگ نیابتی در افغانستان دنبال شده است.

زمانی کـــه جهاد علیه نیروهای شـــوروی در افغانستان شروع شـــد سیاست عمق استراتژیک پاکستان نیز در قبال افغانستان تدوین شد. پاکســـتان در صدد آن بر آمد تا با شـــکل دهی یک حکومت همســـو با اســـلام آباد از افغانستان در مواقع افزایش تنش و یا منازعه با هند بـــه عنوان عقبه استراتژیک اســـتفاده نماید. پاکستان به همین خاطـــر، از گروه طالبان حمایت نمود و تنها کشـــوری بود که امارت اسلامی را به رسمیت شـــناخت. در مقابل، هند نیز برای محاصره پاکستان و رهایی از محاصره چین در صدد آن بر آمد تا عمق استراتژیک خود را تا کشورهای آسیای میانه گسترش دهد. سیاست پاکستان و هند در قبال افغانستان در نهایـــت منجر به جنـــگ نیابتی هند و پاکستان در افغانســـتان شد. در وضعیت که پاکســـتان از گروه طالبان حمایت می کرد هند از اتحاد شـــمال حمایت می کرد. اکنون نیز همان سیاســـت ادامه دارد با این تفاوت که پاکستان همچنان از گروه طالبان حمایت می کند و از این گروه به عنوان یک کارت بازی استفاده می کند. در مقابل هند از حکومت مرکزی افغانستان حمایت می کند. با این حال، هر دو کشـــور به دنبال آن است تا افغانســـتان را به عنوان عمق استراتژیک خود تعریف نماید.

در دوره جدید، پاکستان همواره نگران از گسترش نفوذ هند در افغانستان بوده است. به همین خاطر نیز، این کشور بازی دوگانه در قبال افغانستان را در پیش گرفته است. از یکســـو خود را حامی حکومت مرکزی افغانســـتان نشان داده اســـت و از سوی دیگر، روابط خود را با گروه های شورشی و مخالف مسلح دولت افغانستان حفظ نموده است و به این گروه در خاک خود پناه داده است. براساس گزارش‌ها این کشور جدا از پناه دادن گروه‌های شورشی در تجهیز و آموزش آن‌ها نیز سهم قابل توجه داشته است. با وجود اعتراض‌های مکرر حکومت افغانستان نســـبت به این مســـئله اما، پاکستان پناه دادن، آموزش و تجهیز گروه های مخالف مسلح دولت افغانستان را رد نموده است.

پاکســـتان نیز همواره نگرانـــی خود را از گســـترش نفوذ هند در افغانســـتان ابزار داشته است. در گفتگوی که زلمی خلیلزاد، ســـفیر پیشـــین ایالات متحده آمریکا با پرویز مشرف نخست وزیر قبلی پاکستان داشته است او به صراحت می گوید که هند با ایجاد قونسلگری در ولایت ننگرهار در پی بی ثباتی پاکســـتان است. با این حال، حکومـــت کابل مکررا گفته اســـت که به هیچ کشـــوری اجازه نمی دهد که از خاک افغانستان برای بی ثباتی کشورهای منطقه اســـتفاده نماید. این گفته ها اما، منجر به اعتمادســـازی میان افغانستان و پاکستان نشده اســـت. پاکســـتان همچنان نگران است که هند از خاک افغانستان برای بی ثباتی پاکستان استفاده می کند. به همین خاطر، اسلام آباد روابط خود را با گروه های شورشی حفظ نموده است.

سیاست حکومت کابل اما، پر فراز و نشیب بوده اســـت. حکومت کابل در مقاطعی به اسلام آباد نزدیک شده است تا این کشور را متقاعد نماید که دست از حمایت گروه های شورشـــی بر دارد و ایـــن گروه ها را تشویق به گفتگو و مذاکره با حکومت کابل نماید. اما سیاســـت نزدیکی به اسلام آباد دوام نیاورده است و جای خود را به تنش و بی اعتمادی داده است. روابط کابل و اسلام آباد در یک و نیم دهه گذشته همواره چنین بوده اســـت. هم در دوره حامد کرزی و هم در دوره رئیس جمهور غنی کابل و اســـلام آباد روند پر فراز و نشـــیب را تجربه نموده است. با این حال، به هر میزان که روابط ما با اسلام آباد سرد شده است به همان میزان با دهلی نو گرم تر شده است. این مهم نگرانی پاکستان را بیشتر نموده است. در تازه ترین مورد، حکومت وحدت ملـــی اعلان نموده اســـت که در نشست سازمان سارک که در اسلام آباد برگزار می شود، شرکت نمی کند. حکومت کابل با ایـــن حال در بهبود روابط اسلام آباد و دهلی نو ابتکار عملی نداشته است. با توجه به اینکه روابط این دو کشور بر اوضاع امنیتی افغانستان تأثیر می گذارد انتظار می رود که کابل دیپلماســـی فعال و ابتکار عمل برای بهبود روابط این دو کشور روی دســـت گیرد. افغانستان همانند عراق عمل نموده است. روابط ایران و عربستان بر اوضاع امنیتی عراق تأثیر می گذارد. در تازه ترین مورد، عراق خواهان میانجیگری میان ایران و عربستان شده است. افغانستان اما، چنین ابتکاری از خود نشـــان نداده است. همواره در روابط خود با دو کشـــور هند و پاکستان افراط و تفریط نموده است.

بنابراین، تنش میان هند و پاکســـتان در منطقه کشـــمیر می توانـــد ناامنی را در افغانستان تشـــدید نماید. زیرا، دو کشور به خاطر بمب اتمی کـــه دارد از درگیری و منازعه مستقیم همواره ابا ورزیده است اما، به شـــکل نیابتی در کشورهای دیگر جنگ نموده است. در ســـال های گذشته، بدون شک، افغانســـتان میدان جنگ دو کشور بوده اســـت. اما آنچه ناامید کننده اســـت اینکه حکومت کابل هیچ دیپلماســـی فعال و ابتکار عملی در این راستا نداشته است. از این جهت، لازم است که حکومت وحدت ملی این مســـئله را به صورت جدی دنبال نموده و نگذارد که تنش میان دو کشـــور منجر به ناامنی بیشتر در کشور شود.

پولشویی

قسمت چهارم و پایانی

به عقیـــده برخی کارشناســـان هراندازه اقتصاد از شـــرایط رقابتی بیشـــتر فاصله بگیرد، بستر برای گسترش فعالیتهای پول شـــویی آماده تر و گسترده تر خواهد شد. بدین ترتیب کشـــورهای دارای بازارهای غیررسمی (اقتصاد زیرزمینی)، نظام اداری ناســـالم و ناکارآمد، نظام مالی غیرشفاف و دســـتگاه های نظارتی ضعیف هســـتند استعداد بیشـــتری برای گسترش اقدامات پولشـــویی دارند. بنابراین کشورهای در حال توسعه بیشتر از کشورهای پیشرفته برخوردار از نظـــام اداری و نظارتی قوی، مستعد این پدیده هســـتند آنچه مسلم اســـت اینکه مهمترین خطر پولشـــویی، تهدید اقتصاد ملی و غیراجرایی شـــدن سیاســـتهای اقتصادی و اجتماعی است. کاهش بودجه دولـــت از جنبه درآمدهای مالیاتی، نوسان جریان سرمایه، نرخ ارز و نرخ بهره و ... سبب می شود که سیاستهای اقتصادی کارآمدی خود را از دست بدهد و بازار رقابت بیش از پیش خارج شـــده و فعالان اقتصادی و کارآفرینان توان رقابت و سرمایه گذاریهای مولد را از دست بدهند و با این روند بازده اقتصادی در هر مرحله کمتر از قبل گردد. گســـترش فساد اداری و رشوه خواری و اختلاس، کاهش اشتغال مولد، اختلال در روند سرمایه گذاری، بی ثباتی و ناپایداری اقتصادی، رشـــد تورم و افزایش فاصله طبقاتـــی و... از پیامدهای زیانبار پدیده مذموم پولشـــویی است که از جنبه های اقتصـــادی و اجتماعی بروز تنشهای گسترده ای در جامعه را سبب می شود. از آنجا که پول خاصیت ذخیره سازی دارد و می توان منابـــع مالی را پس انداز و مصرف را به تأخیـــر انداخت، منابع پس انداز شده از طریق واسطه های مالی مانند بانکها و موسســـات اعتباری برای سرمایه گذاری جدید در اختیار متقاضیان سرمایه (سرمایه گذاران) قرار می گیرد. اگر بخشی از پول در اختیار افراد ناصالح قرار گیرد و سپس بتواند وارد شبکه بانکی گردد، قادر خواهد بود که ظاهری قانونی پیدا کند.

بنابراین در جوامعـــی که برای نظام بانکی منشأ پول مورد سؤال نیست، منابع حاصل از فعالیتهای غیرقانونی به ســـهولت می تواند وارد شـــبکه بانکی شـــده و تطهیر گردیده و از آن خارج گردد.

تطهیر پول دارای مراحلی اســـت شـــامل ایجاد پول غیرقانونی، سندسازی، اختلاط مالی و تشدید و استقرار دوباره پولشویی که مهمترین ایـــن مراحل، مرحله اختلاط مالی می باشد. تقریباً در تمامی کشورهای مستعد برای پولشـــویی این مراحل وجود دارد در کشورهای با نظام اطلاعاتی ضعیف و دســـتگاه های نظارتی ناکارآ، بنگاه های اقتصادی غیرقانونی با استفاده از روشهای غیرمجاز و ارتباط با مسئولان ذینفوذ، به خدمات ویژه ای دسترســـی پیدا می کنند و با استفاده از روشهای برنامه ریزی شده برای فرار مالیاتی، پول کثیف را در عرصه اقتصـــادی تطهیر نمـــوده و به جریان می اندازند.

در همین حال نظـــام یارانه ای برای برخی کالاها در کشـــورهای روبه رشد سبب می شود که رانت خواران با استفاده از تفاوت قیمت مصـــوب و بـــازار آزاد، از پولهای غیرقانونی بیشتر استفاده نمایند.

بـــا توجه به آمارهای جهانی ســـالانه ۵۰۰ میلیارد تا ۱/۵تریلیون دالر درآمد ناشـــی از خرید و فروش موادمخدر و سایر جرایم ســـازماندهی شده به روشـــهای مختلف به دارایی های قانونی تبدیل می شـــود. همچنین براساس وجوه پولی بین المللی، پولشـــویی چیزی حـــدود ۲ تا ۵ درصد محصول ناخالص داخلی کشورهاست.

براساس آمار سال ۱۹۹۶ این درصد نشان می دهد که پولشـــویی میزانی بین ۵۹۰ میلیارد تا ۱/۵ تریلیون دالر است، یعنی کمترین مقدار پولشویی رقمی معادل کل تولید اقتصادی کشوری مانند اسپانیاست.

آمار انتشـــاریافته از ســـوی ســـازمان همکاری اقتصادی و توســـعه نشان می دهد که در دانمارک مبارزه با پولشـــویی رتبه اول را در جهان داراست و در مقابل اتریش و سوئیس بیشترین زمینه ها برای پولشویی بوده و بعنوان بهشت، پولشویی در جهان مطرح هستند در اتحادیه اروپا قانون مبارزه با پولشـــویی در سال ۱۹۹۱ تصویب شـــد و براساس این قانون، احراز هویت مشتریان در دادوستدهای بیش از ۱۵ هزار یورو، نگهداری اســـناد تا ۵ سال و گزارش موارد مشـــکوک ضروری اعلام شده است.

در آمریـــکا نیز قوانین تدوین شـــده بر ضد پولشـــویی ۱۷۶ فعالیت را به عنوان فعالیتهای غیرقانونی مطـــرح و هر نوع موجودی و یا پولـــی که با عناوین مذکور وارد ایالات متحده و یا از آن خارج شود جرم محسوب و توقیف خواهد شد. توجه به پولشـــویی بخصوص بعد از عملیات ۱۱ ســـپتامبر ۲۰۰۱ بیش از پیش مورد توجه قرار گرفت.

ســـازمان بین المللی مبارزه با پول شویی (FATF)

FATF یک ســـازمان بین المللی مبارزه با پول شویی می باشـــد. در این راستا، ســـازمان FATF مبارزه بـــا فعالیتهای غیر قانونی که دامنه وســـیع فعالیتهای اقتصـــادی را نیز در بر مـــی گیرد، آغاز نموده است. در حال حاضر FATF شامل ۳۱ عضو (۲۹ کشـــور و۲ ســـازمان بین المللی) می باشد.

اعضای FATF شامل کشورهای آرژانتین، اســـترالیا، اتریش، بلژیک، برزیل، کانادا، دانمارک، فنلاند، فرانســـه، آلمان، یونان، هنگ کنگ، سوئیس، ایســـلند، ایرلند، ایتالیا، ژاپن، لوکزامبورگ، مکزیک، هلند، سوئد، نروژ، پرتغال، ســـنگاپور، اسپانیا، نیوزلنـــد، ترکیه، انگلســـتان و آمریکا و دو ســـازمان بین المللی اتحادیه اروپا و شـــورای همکاری خلیج فارس می باشد که عمدتا مهمترین مراکـــز مالی جهان محسوب می شوند. سازمان FATF دارای یک دستورالعمل ۴۰ ماده ای می باشد که کلیه جنبه های مبارزه با پول شویی را در برگرفتـــه و اعضای آن ملزم به انجام آنها می باشند.

مثالهایی از عملیات ضدپول شـــویی در دنیا

دولتها براساس روشـــهای متفاوت پول شویی در کشورشـــان، راههای متفاوتی را نیز برای عملیات ضد پول شویی انجام می دهند. یکی از اصلی ترین روشـــها، با نام کردن حســـابهای بی نام در زمان افتتاح و یا بســـتن اینگونه حسابها می باشـــد. این نوع روش ضد پول شویی به خصوص در کشور استرالیا قابل ذکر است. یک مثال عملـــی دیگر برای وضع قوانین ضد پولشویی می توان به عملیات قوانین محرمانه بانـــک (The Bank Secrecy Act)، BSA در آمریکا اشاره نمود. بر طبق این قانون بـــه وزیر خزانه داری آمریکا اجازه داده شـــده است که برای نظارت هر چه بیشـــتر موسسات مالی و بانکها، به ســـندهای شناســـایی افراد و پرونده ها و گزارشات محرمانه موسسات مالی و بانکها دسترســـی داشته باشد تا افرادی که حســـابهای بی نام گشوده اند شناسایی شـــوند. (BSA) که در آمریکا درســـال ۱۹۷۰ درواکنش به سوء استفاده نهادهای مالی، برای مبارزه با عملیات غیر قانونی ایجاد شده است، از ابزارهایی مانند ثبت و بازبینی گزارشـــات، به خصوص در مواردی که مربوط به فعالیتهای مشکوک و مبادلات پول نقد و ابزارهای پولی بی نام شبیه چکهای مسافری بی نام و گزارشات و صورت حســـابهای بانکهـــای خارجی می باشد، اســـتفاده می نماید. به عنوان نمونه گزارش مبادلات پـــول در جریان Currency Transaction) CTR، Report) بدینصورت است که موسسات مالی بایـــد پرونـــده ای از CTR برای مبادلات تجاری بیش از ۱۰۰۰۰ دالر داشته باشند و کلیه مبادلات بیش از ۱۰۰۰۰ دالر در آن ثبت شود. به مورد دیگر می توان به گزارش مبادلات بین المللی پول جاری و ابزارهـــای پولی CMIR (Report of International Transportation of Currency and Monetary Insurance)، اشـــاره نمود. (BSA) افراد را ملزم می نماید کـــه باید هنگام خـــروج از مرز آمریـــکا و انتقال پول در جریان و یا دیگر ابزارهای پولی بیشتر از ۱۰۰۰۰ دالر ، آن را اظهار نمایند.

درمیان کشورهای خاور میانه که سازمان ملل، آنهـــا را در ارتباط با پول شـــویی نگران کننده تشخیص داده، می توان به کشـــورهای لبنان، امارات متحده عربی و کما بیش مصر و بحرین اشاره نمود. البته اعلام شده اســـت که اردن، کویت، عمان، قطر، عربســـتان سعودی و سوریه نیز باید تحت نظـــارت و کنترل قرار گیرند. در این کشـــورها نیز تلاش هایی بـــرای ضد پول شویی در جریان است.

کشـــور لبنان که دارای یکی از لیبرالترین و پیشـــرفته ترین نظامهای مالی در خاور میانه می باشـــد و از همکاری با FATF نیز خودداری کرده اســـت، در سال ۲۰۰۱ ، قانونی را مبنی بر جرم شـــناخته شدن عملیات پول شـــویی در این کشـــور به تصویب رساند. علاوه بر این بانک مرکزی لبنان نیز با صدور بخشـــنامه ای، نظارت بر عملیـــات پول شـــویی و ارایه گزارش از تمامی عملیات بانکی مشـــکوک را در دستور کار خود قرار داده است. امارات نیز در یکم دسامبر سال ۲۰۰۰، طی بخشنامه ای تمامی نهادهـــای مالی را ملزم نمود که هرگونه معاملات مشکوک را به واحد موارد مشکوک و ضد پول شـــویی بانک مرکزی گزارش دهند و یا هر فرد و یا سازمانی که مشارکتشان در پول شویی محرز شود، به مشـــارکت تلویحی یا غیر مستقیم درپول شویی متهم کنند.

جمع بندی و نتیجه گیری:

اکتساب پولهای کثیف و تطهیر آن عملی خلاف و غیر قانونی بـــوده و دارای تبعات منفی بســـیاری بر اقتصاد کشور می باشد. به همین دلیل مبارزه با پول شـــویی مورد توجه جامعه جهانی قرار گرفته اســـت و کشـــورها برای نیل به این مقصود اقدام به تصویب قوانیـــن و مقررات ویژه ای نموده اند. سازمان بین المللی مبارزه با پول شویی (FATF) که شـــامل ۲۹ کشور به همراه اتحادیه اروپا و شـــورای همکاری خلیج فارس می باشد، دســـتورالعملی را جهت مبارزه با پول شـــویی تصویب و اعضا را به رعایت مفاد آن ملزم نموده است. در ایران نیز پولهای ناشی از رفتارهای مجرمانه ای نظیر فرار مالیاتی، ارتشاء، اختلاس، قاچاق کالا و همچنین خرید و فروش مواد مخدر و موارد دیگری از این قبیل وجود دارد که به دلیل فقدان الزامات قانونی، به سادگی در قالب فعالیتهای مالی و سرمایه گذاری تطهیر گشته و منشـــاء اصلی آنها گم می شود. عدم مبارزه با پولشویی موجب شیوع بیشـــتر جرایم شـــده و تمایل به سرمایه گـــذاری در فعالیتهای مولد را کاهش داده و موجب تضعیف بنیانهای اقتصادی کشور می گردد. به همین دلیل ضروری است که با تصویب قوانین و مقررات لازم و همچنین اتخاذ تدابیر مناسب جهت مبارزه با تطهیر پولهای کثیف اقدام شـــود تا از این طریق عرصه بر رفتارهای مجرمانه تنگ شـــده و کسانی که صاحب پولهای کثیف می گردند به سادگی قابل شناسایی باشند.

www.DLbartar.com

کارتون روز

بدون شرح

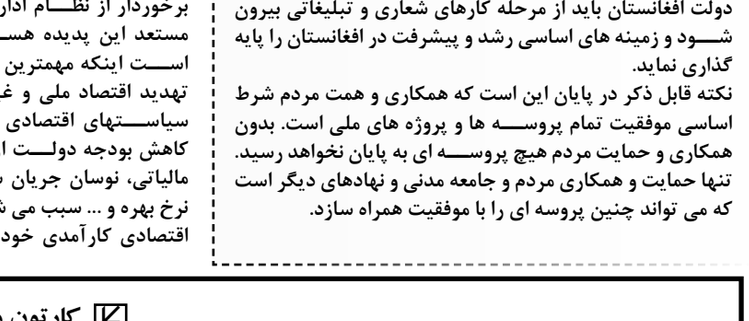

روزنامه افغانستان ما The Daily Afghanistan Ma

❑ بنیان گذار: داکتر حسین یاسا
❑ مدیر مسوول: محمد رضا هویدا ۰۷۹۸۳۴۱۸۶۱
❑ سردبیر : حفیظ الله زکی ۰۷۹۹۱۵۷۳۷۱
❑ کاریکاتوریست: خالق علی زاده
❑ دیزاین:علی‌اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
❑ مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان
❑ آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷- ۱۳۷

روزنامهٔ افغانستان ما از همهٔ دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهدهٔ نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

Daily Outlook Afghanistan The Leading Independent Newspaper